

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **EKO Logistics s.r.o.**, se sídlem Tyršova 68, Týnec nad Labem, zastoupena Mgr. Jakubem Hajdučkem, advokátem se sídlem Sluneční nám. 2588/14, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2017, č. j. 1189/500/16 31597/ENV/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2021, č. j. 8 A 133/2017 - 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu rozhodnutím ze dne 3. 3. 2021, č. j. 8 A 133/2017 - 37, zamítl. Nejvyšší správní soud poté ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 30. 6. 2021, č. j. 2 As 104/2021 - 22, rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Městský soud nesdělil účastníkům nemožnost videokonferenčního jednání a zároveň jednání neodročil, což vedlo k tomu, že se jednání, jež se ve věci konalo, nezúčastnil právní zástupce žalobce.

[2] Městský soud v dalším řízení usnesením ze dne 1. 10. 2021, č. j. 8 A 133/2017 - 63, zamítl návrh žalobce na využití videokonference a zároveň jej vyzval, aby sdělil soudu, zda trvá na svém zastoupení zvoleným advokátem.

[3] Toto usnesení napadl žalobce (stěžovatel) nyní projednávanou kasační stížností, ve které brojí proti zamítnutí návrhu na využití videokonferenčního zařízení.

[4] Podání kasační stížnosti právní úprava obecně připouští proti každému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví. Ze zásady přípustnosti kasační stížnosti však § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) stanovuje výjimky.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou usnesení vydávaná v průběhu řízení, tedy taková, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele nezkracuje s již neodčinitelnými a konečnými důsledky pro věc samou. Mezi ně patří i nyní napadené usnesení, kterým městský soud zamítl návrh stěžovatele na využití videokonferenčního zařízení a zároveň jej vyzval, aby sdělil soudu, zda trvá na svém zastoupení zvoleným advokátem. Stěžovatel se může bránit ve věci samotné formou podání kasační stížnosti proti meritornímu rozhodnutí, v rámci níž by mohl namítat rovněž zkrácení svých práv v řízení před městským soudem, a to i v důsledku nyní napadeného usnesení.

[6] Za této procesní situace je třeba kasační stížnost považovat za nepřijatelnou, a proto ji Nejvyšší správní soud odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud za použití § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu